

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/175/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010209
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010209.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného P. D., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 5.3.2018, č.k. 6Nt/10/2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.12.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. D., nar. XX.X.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 5.3.2018, č.k. 6Nt/10/2018 podľa § 460 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 76 ods. 3 a § 78 ods. 1 Trestného zákona rozhodol tak, že uložil ochranný dohľad v trvaní 2 rokov odsúdenému P. D..

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že súdu bol doručený návrh riaditeľa ÚVTOS Leopoldov na uloženie ochranného dohľadu nad odsúdeným P. D..

Súd skonštatoval, že odsúdený svojim správaním počas výkonu trestu nepreukázal, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života, neplní program zaobchádzania, sústavne sa dopúšťa porušení ústavného poriadku, v súčasnosti má vykázaných 16 disciplinárnych trestov. Správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody ako i odpis jeho registra trestov svedčia tomu, že odsúdený je kriminálne narušeným jedincem so sklonsmi páchať trestnú činnosť, pričom doterajší výkon trestu zjavne nevedol k dosiahnutiu účelu trestu spočívajúceho v jeho náprave. K polepšeniu odsúdeného nevedli ani opakovane ukladané disciplinárne tresty, pričom v jeho hodnotení je uvedené, že tieto tresty mu neboli častokrát ani ukladané, nakoľko to v prípade odsúdeného už nemuselo ani plniť svoj účel.

Proti uzneseniu podal sťažnosť odsúdený sám, aj prostredníctvom obhajkyne. Navrhuje, aby odvolací súd uznesenie zrušil, námietky odsúdeného sú relevantné, okresný súd im nevenoval dostatočnú pozornosť, odsúdený nemá na území SR bydlisko, nie je možné, aby vykonával uložený ochranný dohľad. Bolo tiež porušené jeho právo, lebo na zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 28.2.2018 sa advokát nezúčastnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený súd, oprávnený rozhodovať o sťažnosti odsúdeného, preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Predmetom prieskumu bola vecná i procesná správnosť napadnutého uznesenia.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Prvostupňový súd na rozhodnutie o návrhu nariadil

a vykonal verejné zasadnutie prostredníctvom telemostu. Na verejné zasadnutie bol odsúdený riadne predvolaný, mal možnosť k návrhu sa vyjadriť a realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú zo zákona. K sťažnostnej námietke odsúdeného o neúčasti advokáta na verejnom zasadnutí sťažnostný súd uvádza, že boli splnené všetky podmienky na vykonanie verejného zasadnutia. Na verejné zasadnutie bol odsúdený riadne a včas predvolaný, bol upovedomený prokurátor a rovnako tak bola upovedomená aj obhajkyňa (poštou aj emailom), pričom súdu neoznámila, že sa verejného zasadnutia nezúčastní, ani nepožiadala o oslobodenie od povinnosti obhajoby. Súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obhajkyne odsúdeného v zmysle § 294 ods. 2 Trestného poriadku, pretože boli splnené podmienky na takýto postup. V danom prípade nešlo o povinnú obhajobu, nešlo o verejné zasadnutie o odvolaní, a ani nešlo o verejné zasadnutie, na ktoré by dal podnet svojim návrhom obvinený (§ 293 ods. 9 a ods. 10 Trestného poriadku). Odsúdený na verejnom zasadnutí netrval na prítomnosti ustanovenej obhajkyne. Pokiaľ ide o vecnú správnosť napadnutého uznesenia, sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu, na ktorý aplikoval príslušné zákonné ustanovenia. Z dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí je zrejmé, že správanie odsúdeného je potrebné považovať za také, z ktorého vyplýva odmietanie výchovného pôsobenia a z ktorého je možné vyvodiť obavu, že po prepustení bude odsúdený pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Preto správne prvostupňový súd rozhodol a vyhovel návrhu riaditeľa ústavu na uloženie ochranného dohľadu. V odôvodnení napadnutého uznesenia sú podrobne uvedené dôvody, pre ktoré súd takýmto spôsobom rozhodol. Sťažnostný súd v tomto smere v plnom rozsahu na tieto poukazuje.

V tomto smere sú právne irelevantné sťažnostné námietky odsúdeného, že nemá na území Slovenskej republiky ani trvalý, ani prechodný pobyt. Tieto námietky boli vznesené odsúdeným už pred rozhodnutím prvostupňového súdu. Ten správne uviedol, že hmotnoprávne podmienky na uloženie ochranného dohľadu upravuje ustanovenie § 76 ods. 3 Trestného zákona, pričom v posudzovanom prípade odsúdeného D. tieto podmienky splnené boli. Argumentácia odsúdeného smerujúca voči samotnému výkonu ochranného dohľadu, ktorý upravuje ustanovenie § 455 Trestného poriadku, je vo vzťahu k zákonným podmienkam, ktoré musia byť splnené na uloženie ochranného dohľadu, irelevantná. Navyše je prostredníctvom lustrácie v Registri obyvateľom zistiteľné, že odsúdený má evidovaný trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, a to v meste R..

Rovnako tak odsúdený už pred prvostupňovým súdom vzniesol námietku k vykonaniu verejného zasadnutia prostredníctvom telemostu. Prvostupňový súd sa aj s týmito námietkami správne vysporiadal pred rozhodnutím o návrhu a v odôvodnení rozhodnutia správne uviedol, že vykonaním verejného zasadnutia prostredníctvom zariadenia určeného na prenos obrazu a zvuku (telemost) z dôvodu zásady hospodárnosti konania, neprišlo k ukráteniu odsúdeného na žiadnych jeho právach. Odsúdenému bolo umožnené vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a k dôkazom o nich, mohol uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. Zvoleným procesným postupom súdu neboli porušené ani zásady verejnosti, ústnosti, bezprostrednosti a rovnosti zbraní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, sťažnostný súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.